

Lysande orkesterspel och miljö som utanpåverk

GöteborgsOperan, Göteborg, 21 november 2018

Richard Wagner: Das Rheingold

Foto: Ensemble © Mats Bäcker

I april 2016 kom ett pressmeddelande från GöteborgsOperan: "Att sätta upp Ringen är en stor, konstnärlig utmaning. Det är helt rätt att dessutom använda detta storverk för att testa hur långt vi kan komma i att minska vår påverkan på miljön, en av vår tids viktigaste frågor. Wagner utforskar elementens majestätiska naturkraft och visar på konsekvenserna av att använda naturens resurser för personlig makt och vinning, säger Stephen Langridge, konstnärlig ledare opera/drama. Ringen ska bli ett innovativt projekt, en testarena, för att ta miljöarbetet ännu längre, inspirera och sprida kunskap, även utanför huset."

GöteborgsOperan ska göra en del ur Ringen varje höst som ett led i firandet av staden Göteborgs 400-årsjubileum år 2021. Delarna filmas och visas ihop med den sista sceniska uppsättningen 2021 som blir *Götterdämmerung*. Det blir alltså ingen komplett ringcykel med föreställningar. Sen pressmeddelandet kom har vi väntat och undrat hur det ska lyckas för GöteborgsOperan att ro iland detta projekt. De stora frågorna är miljöprofilen och rollbesättningen.

Hur blev det då? När det gäller det materiella så har man redovisat kulisser av spillvirke, kläder av återvunnet material, färskt smink, mer ekonomiskt ljus som ledbelysning m.m. Inget av detta påverkar dock det visuella. Det går inte att se miljöarbetet i föreställningen, till det krävs för mycket förhandsinformation.

Inledningsvis ser vi ett antal statister i ljusa arbetsoveraller. De kommer att agera i samverkan med bl.a. Rhendöttrarna, som då med lyft kan göra simtag och dyk med hjälp av dessa statister. Jättarna rullas fram på trappstegar, men med tiden tar teatern över och jag ser inte längre dessa "hjälpare". En annorlunda tolkning av "guldet" är att det här är en mänsklig gestalt; ett guldbarn, vackert tolkat av **Sara Suneson**. En stark scen är när barnet tappas på sitt guld av en obarmhärtig slang. I förvandlingsscenerna blir vi tydligt kvar på teaterscenen. Draken är gjord av plastpåsar och grodan hoppar i ett snöre på en pinne.

Den avgående teaterchefen **Stephen Langridge** har valt att kalla denna kväll för "Lagen". Det finns många lösa trådar som väntar på att få sina sammanhang framöver och en del klarnar nog nästa höst när *Valkyrian* ska ges. Vad som ändå är tydligt är att vi är på teatern. I några scener vill regissören också förklara vad som ska hända, t.ex. får Alberich möjlighet att förföra en kvinna och Wotan söker upp Erda (utanför handlingen) för att göra valkyrior.

Att besätta de flesta rollerna med husets sångare gör emellertid att det blir obalans i ensemblen. **Anders Lorentzson** gör som Wotan en förtjänstfull tolkning, men har inte riktigt volymen utan får kompensera med att ta i från tårna. **Katarina Karnéus** är skönsjungande som Fricka, men saknar personregi och pondus nog för att vara den hustru som kräver bygget av Valhall.

Rhendöttrarna är dock en väl fungerande, homogen trio. **Daniel Ralphsson** är en tjänstvillig och räddhågsen Mime. Bäst på scenen är utan tvekan **Brenden Gunnell** som Loge. När han gör entré från parkett är det som om alla "tänds", han är verkligen motorn och släpper aldrig taget. Han är den som driver alla frågor. Hedersomnämmande går också till **Olafur Sigurdason** som Alberich och **Henning von Schulman**, som i rollen som Fasolt sjunger och agerar trovärdigt.

Kvällens solklart lysande vinnare är dirigenten **Evan Rogister** med GöteborgsOperans orkester. Vilket lagarbete och vilka insatser! Det är en fröjd att uppleva denna nivå på orkesterspel. Rogister släpper inte en ton, han bygger crescendon och håller i sina musiker med en vänlig och fast hand. Tänk att få se och höra sex harpor i slutscenen. Allt detta gör att jag tror på GöteborgsOperans Ring. Allkonstverk till trots, så är det musiken som gör mödan värd. Tolkningar av miljöförstörelse, hållbar rekvisita m.m. blir endast ett utanpåverk. Det är säkert viktigt för ensemblen, men vi i publiken vill ha bra teater, bra opera.

Evabritt Selén

Richard Wagner: Das Rheingold (Nyproduktion)

Göteborgsoperan, Göteborg, 21 november 2018 (Premiär 17 november 2018)

Regi: **Stephen Langridge**

Scenografi/kostym: **Alison Chitty**

Dirigent: **Evan Rogister**

GöteborgsOperans orkester

Wotan: **Anders Lorentzson**

Donner: **Mats Persson**

Froh: **Tomas Lind**

Loge: **Brenden Gunnell**

Alberich: **Olafur Sigurdason**

Mime: **Daniel Ralphsson**

Fasolt: **Henning von Schulman**

Fafner: **Mats Almgren**

Fricka: **Katarina Karnéus**

Freia: **Carolina Sandgren**

Erda: **Hege Høisæter**

Woglinde: **Mia Karlsson**

Wellgunde: **Frida Engström**

Flosshilde: **Ann-Kristin Jones**